

Abstrakt

Oblík, se svou výškou 509,25 m n. m., představuje dominantu jihozápadní části Českého středohoří jež je často označována jako Lounské středohoří. Horninové prostředí a charakteristické mikroklimatické podmínky panující během posledního kvartérního zalednění zde podměnily vznik přirozeného bezlesí jež se v podobě izolovaných fragmentů krajiny dochovalo do dnešní doby. Oblík představuje jednu z nejvýznamnějších stepních lokalit na našem území. Již od příchodu neolitického člověka byla celá oblast Lounského středohoří ovlivňována lidskými zásahy. Lze předpokládat, že vliv pastvy významně napomohl uchování stepních lokalit na Oblíku. Z dochovaných materiálů lze vysledovat existenci lesních porostů na severním svahu. V současnosti jsou to teplomilné doubravy s dominantními dřevinami jako je dub zimní (*Quercus petraea*) a dub letní (*Quercus robur*) s příměsí habru (*Carpinus betulus*). Naopak jižní svahy pokrývají četné stepní druhy jako je hlaváček jarní (*Adonathe vernalis*), ostřice stepní (*Carex supina*) nebo celkem pět druhů kavylu (*Stipa* sp.) a další. Na Oblíku se vyskytuje několik vzácných až ohrožených druhů které jsou předmětem zájmu zvláštní ochrany této Národní přírodní rezervace. V současnosti jsou svahy se stepními společenstvy ohroženy samovolným zarůstáním náletovými dřevinami, kterým dominuje trnovník akát (*Robinia pseudoacacia*). A právě tomuto vztahu, tedy věčnému „boji“ dřevinných porostů a suchých stepních trávníků na Oblíku je věnována tato bakalářská práce. Dřeviny se do stepí šíří v podobě solitérních křovin které je nutné v pravidelných intervalech vyřezávat. Zachování stepí a možnosti šíření zejména hlaváčku jarního významně napomáhá poměrně nedávno obnovená pastva ovcí. Porosty dřevin jsou na Oblíku v neustálém kontaktu se stepními společenstvy a proto jsou lidské zásahy nezbytné pro zachování stepního rázu nejen Oblíku ale i dalších stepních lokalit Lounského středohoří.